

Призваниетъ

„И начнаха всичкитѣ, като на единъ умъ, да се отричатъ“.*)

Като четете 14. глава отъ Лука, виждате въ нея само извадки отъ една дълга беседа, въ която Христосъ е развивалъ общи принципи за човѣчеството. Казва се тамъ, че нѣкой си човѣкъ направилъ голѣма вечеря и поканилъ мнозина. Говори се за поканени на вечеря. Думитѣ „покана и култура“ иматъ нѣщо общо. Подъ „култура“ се разбира материалното и духовно развитие на единъ народъ; всѣко нововѣдение сѫщо е култура; всѣко излизане отъ едно състояние въ друго е пакъ култура. Думата „поканенъ“ подразбира излизане на човѣка отъ обикновеното му положение, за да влѣзе въ необикновено положение. Наистина, да бѫдешъ поканенъ на голѣма вечеря, ти трѣбва да излѣзешъ отъ всѣкидневното си състояние и да влѣзешъ въ ново, празнично състояние. Какво отношение има между три мата, които се отрекли? Първиятъ се отрекълъ подъ прѣдлогъ, че отива да прегледа нивата си; вториятъ се отрекълъ, за да опита петъ чифта волове, които купилъ, а третиятъ, защото се оженилъ. Тримата, които се отрекли отъ поканата, представляватъ три категории хора, които не приематъ новата култура: първата категория хора се отказватъ, защото отиватъ на нивата си; втората категория се отказватъ, защото отиватъ да опитатъ воловетъ си, а третата, защото отиватъ да се женятъ.

Тритѣ категории хора, които се отрекли отъ културата на Христа, могатъ да се уподобятъ на съмето, което е паднало въ неблагоприятни условия. Първата категория хора е съмets, паднало на пжтя; втората категория — съмето, паднало между трънеть, а третата — съмето, паднало на камъкъ. На мнозина Христосъ предложи новъ пжть, нова култура, покани ги къмъ новъ животъ, но

*.) Лука 14:18—20.